

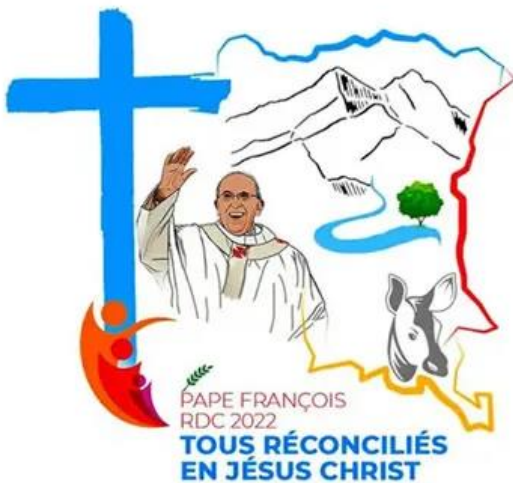
Trước chuyến tông du của Đức Thánh Cha đến Cộng hòa Dân chủ Congo – Chúng ta hãy tìm hiểu về Giáo hội nơi đây

Nước Cộng hòa Congo và Quốc kỳ Congo

Đức Thánh Cha Phanxicô chuẩn bị bắt đầu chuyến tông du đến hai quốc gia châu Phi, chúng ta hãy tìm hiểu để có một cái nhìn bao quát về Giáo hội Công giáo ở Cộng hòa Dân chủ Congo.

(Tin Vatican - Lisa Zengarini)

Giáo hội Cộng hòa Dân chủ Congo (DRC) là một trong những Giáo hội lâu đời nhất ở vùng Sahara, Giáo hội đã có mặt từ năm 1491. Vào năm đó, Vua Kongo Nzinga-a-Nkuwu (Vua João I) và gia đình của ông đã được vào đạo và rửa tội bởi các nhà truyền giáo Bồ Đào Nha. Ngu72i con trai kế vị ngai vàng vào năm 1506, Vua Nzinga Mbemba (Vua Alfonso I), người đã biến Kongo thành một quốc gia Công giáo. Năm 1596, Giáo phận São Salvador (nay là Mbanza Kongo) được thành lập. Tuy nhiên, Công giáo chỉ bén rễ sâu vào xã hội Congo ba thế kỷ sau đó.

Giáo hội Congo được vun trồng bởi hàng giáo sĩ Bỉ

Giáo hội Công giáo La Mã được thiết lập vững chắc trong thời kỳ đất nước được Bỉ bảo hộ và Vua Leopold II của Bỉ (1877-1960) làm vua đầu tiên. Thời kỳ này, Congo đã chứng kiến sự xuất hiện của những nhà truyền giáo đầu tiên của Scheut (còn được gọi là các Cha da trắng) và các nữ tu, trước đó.

Các nhà đô hộ Bỉ đã cho phép và tích cực hỗ trợ việc thành lập các trường học và bệnh viện Công giáo. Năm 1954, Đại học đầu tiên của Congo, Đại học Dòng Tên "Lovanium", được khánh thành tại Léopoldville (nay là Kinshasa).

Năm 1956 một giám mục Congo đầu tiên, Đức ông Pierre Kimbondo, được tấn phong Giám mục và năm 1959 ngài được bổ nhiệm làm Tổng giám mục bản địa đầu tiên của Giáo phận Leopoldville, Đức Cha Joseph Malula, đã trở thành vị Hồng y đầu tiên của đất nước.

Năm 1930, Giáo hoàng Piô XI thành lập một Phái đoàn Tông tòa tại Congo thuộc vào Giáo hội Bỉ, và được nâng lên thành Sứ thần vào năm 1963, sau khi Congo giành được độc lập.

Giáo hội dưới chế độ của Mobutu

Mối quan hệ tốt đẹp giữa Nhà nước và Giáo hội bắt đầu bị xiết chặt trong nhiệm kỳ dài đằng đằng của nhà độc tài Mobutu Sese Seko, người đã áp đặt việc quốc hữu hóa các trường học và đại học Công giáo.

Những chính sách đó đã dẫn đến căng thẳng với hàng giám mục Congo, những người dám lên tiếng chỉ trích chế độ độc tài và tham nhũng của Mobutu.

Căng thẳng và đe dọa chống lại Giáo hội vẫn tiếp diễn ngay cả sau khi Mobutu buộc phải lùi bước quốc hữu hóa trường học, và sau hai Chuyến Tông du của Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II đến quốc gia châu Phi vào đầu những năm 1980. Đức cố Giáo hoàng đã đến thăm Zaire vào năm 1980, nhân dịp kỷ niệm 100 năm truyền giáo, và vào năm 1985, nhân dịp Phong chân phước cho Nữ tu Anuarite Nengapeta, "Thánh Agnes của lục địa Châu Phi".

Các giám mục Congo tiếp tục lên tiếng chỉ trích nạn tham nhũng, bạo lực và lạm dụng đang lạm dụng người Congo sau cái chết của nhà độc tài Mobutu và sự kế vị của ông là Tổng thống Laurent-Désiré Kabila vào những năm 1990, nhiều người đã phải trả giá bằng mạng sống của họ. Điều này đã xảy ra cho Đức Tổng Giám mục Christophe Munzihirwa của Bukavu, người đã bị sát hại vào ngày 29 tháng 10 năm 1996 bởi lực lượng dân quân Rwanda liên minh với Kabila, vì tố cáo những bất công và chiến tranh ở vùng Great Lakes.

Một Giáo hội quan trọng

Bất chấp sự bất ổn chính trị đang diễn ra trong nước, Giáo hội Công giáo Congo tiếp tục là một trong những Giáo hội quan trọng nhất ở Châu Phi. Điều này được minh chứng bởi số lượng người Công giáo ngày càng đông, chiếm khoảng 33% dân số (90% theo đạo Thiên chúa); tỷ lệ tham dự vào Giáo hội rất cao ngay cả trong hàng ngũ giới trẻ; ơn gọi phát triển; Hoạt động giáo dân Công giáo và sự ảnh hưởng rộng rãi của nó trong xã hội và trên các phương tiện truyền thông.

Giáo hội Congo có tổng cộng 4.602 linh mục giáo phận đang phục vụ 1.500 giáo xứ và 48 giáo phận, ngoài ra còn có nhiều linh mục thuộc Tu hội Fidei Donum Congo làm việc tại Châu Phi, Châu Âu và Châu Mỹ.

Giáo hội Phi Châu được hỗ trợ bởi 11.000 nam nữ tu sĩ Congo tham gia vào các lĩnh vực chăm sóc mục vụ khác nhau, và các bề trên cấp cao của họ được tập hợp thành hai cơ quan: ASUMA (Hiệp hội các Bề trên Thượng cấp) và USUMA (Liên hiệp các Bề trên Thượng cấp).

Một đặc điểm quan trọng của Giáo hội Congo là hoạt động rất tích cực của giáo dân, với một số hiệp hội và phong trào giáo dân tập hợp lại thành Hội Tông đồ Công giáo giáo dân (CALCC), nhiều giáo lý viên và giáo dân nam nữ làm chứng cho đức tin trong các lĩnh vực chính trị, kinh tế và xã hội và văn hóa.

Do đó, giáo dân ở RD Congo đóng góp đáng kể vào sức sống của Giáo hội địa phương, Giáo hội cũng tích cực tham gia vào lĩnh vực truyền thông, với hơn 30 đài phát thanh, một số kênh truyền hình giáo phận, báo chí và nhiều ấn phẩm.

Hơn nữa, Giáo hội Congo là một tác nhân xã hội hàng đầu và trên thực tế, là đối tác đầu tiên của Nhà nước trong lĩnh vực giáo dục và y tế, bù đắp cho việc thiếu các dịch vụ công thông qua mạng lưới bệnh viện, trung tâm xã hội và trường học nổi tiếng, đã sản xuất ra nhiều nhà lãnh đạo Congo.

CENCO cũng đã thúc đẩy các sáng kiến cụ thể để giáo dục công dân Congo về các giá trị của hòa bình và dân chủ, đồng thời khuyến khích giáo dân tham gia tích cực vào đời sống chính trị quốc gia.

Giáo hội Công giáo đã tham gia vào việc tổ chức các cuộc bầu cử quốc gia với các quan sát viên của riêng mình, và đã kiên quyết nhắc lại sự cần thiết phải đảm bảo tính độc lập hiệu quả của Ủy ban Bầu cử Quốc gia (CENI) để ngăn chặn các tranh chấp xảy ra sau mỗi vòng bầu cử.

Nhờ danh tiếng và uy tín của mình, CENCO cũng đã nhiều lần được mời làm trung gian hòa giải trong các cuộc xung đột dẫn đến sự kết thúc của chế độ Mobutu. Trong những năm qua, các Giám mục Congo đã nhắc lại lời kêu gọi hòa bình ở các tỉnh miền Đông, than phiền về sự hiện diện của các lực lượng nước ngoài, những kẻ tiếp tục gây bất ổn trong khu vực bằng bạo lực và khai thác trái phép nguồn tài nguyên khoáng sản dồi dào của họ, bao gồm cả coltan, một thành phần chính của các thiết bị điện tử.

Sự gần gũi của Đức Thánh Cha Phanxicô với người dân Congo

Đức Thánh Cha Phanxicô, đã dự định Tông du đến đất nước vào tháng 7 năm 2022, bao gồm một điểm dừng chân ở tỉnh Bắc Kivu, miền Đông đang bị chiến tranh tàn phá, ĐTC đã nhiều lần bày tỏ sự gần gũi của mình với người dân Congo đang phải chịu đựng bạo lực và xung đột.

Trong buổi canh thức Cầu nguyện đặc biệt cho hòa bình ở Congo và Nam Sudan do ĐTC chủ sự tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô vào ngày 23 tháng 11 năm 2017, Đức Thánh Cha một lần nữa kêu gọi nỗ lực cho hòa bình ở hai nước thông qua đối thoại và đàm phán.

Vào ngày 4 tháng 2 năm 2018, sau lần đầu hoãn chuyến đi đại kết của ĐTC đến Nam Sudan cùng với Tổng Giám mục Canterbury, Justin Welby, người đã mời các Kitô hữu trên toàn thế giới tham gia Ngày cầu nguyện cho hòa bình của hai quốc gia này vào ngày 23 tháng 2.

Trong một thông điệp video được phát hành vào ngày 2 tháng 7 năm 2022, sau lần thứ hai hoãn chuyến Tông du đến Châu Phi, Đức Thánh Cha Phanxicô đã tái khẳng định tâm tình của ngài đối với các dân tộc Congo và Nam Sudan: "Tôi cầu nguyện, và cảm thông nỗi đau mà anh chị em phải gánh chịu đã từ lâu", đồng thời ĐTC kêu gọi người Congo và Nam Sudan đừng để mình "bị mất hy vọng"